Kunstkalender

Stichting de Vrolijkheid 2020

Kunst-kabinet

Een expositieplek op het azc

006
Draaiende Tempels
Overloon

018
Spoetnik
Almere

034
Sierraam
Burgum

042
Mini Museum
Luttelgeest

050
Kabinet op z'n kop
Utrecht

066
Druppels
Katwijk

082
Laboratorium
Almelo

092
Disco
Drachten

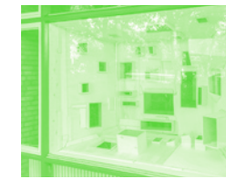

102
Beeldbuis/It's easy
Cranendonck

114
Kleurspel
Leersum

130
In de knoop
Middelburg

Kunstkabinetten

De Nationale Stichting ter Bevordering van de Vrolijkheid (ook wel gewoon de Vrolijkheid genoemd), is een kunstenaars netwerkorganisatie die jongeren op 27 AZC's door heel Nederland met kunst in aanraking brengt. Aan de hand van uiteenlopende workshops laten wij hen kennis maken met hun innerlijke creatieve stem. Met wat voor kunst dat is maakt eigenlijk niet uit, zolang het de creativiteit in de deelnemers maar aanwakkert. Op alle 27 AZC's werken programma coördinatoren, die voor een kunstzinnig workshop-programma zorgen. Kunst maken maakt vrolijk, vinden wij, en dit willen wij delen met deze doelgroep. De Vrolijkheid zet zich in voor deze doelgroep, omdat wij het ontzettend belangrijk vinden dat ieder kind de mogelijkheid krijgt om zichzelf op kunstzinnig vlak te ontwikkelen. Wanneer een kind het besef heeft dat met fantasie en creativiteit en hele wereld open gaat, gebeurt er iets met zijn of haar zelfbewust-zijn. Kunst is een manier van spelen met vormen, klanken en ideeën. Wanneer er uit dit spel iets materialiseert heeft dat vaak een enorm gevoel van trots tot gevolg bij de maker. Gezinnen die op een AZC wonen zitten altijd in spanning en onzekerheid en in dergelijke situaties komt vaak de ruimte tot spelen in het nauw. Het is deze ruimte waar de Vrolijkheid als collectief inspringt.

Wat wij veel zien tijdens het geven van de workshops zijn de reacties van de ouders wanneer zij hun kinderen aan het werk zien. De opluchting om hun kinderen eindelijk weer te zien spelen en plezier te zien maken is vaak groot. Het is uit deze wisselwerking tussen Vrolijkheid, de jongeren en de ouders dat het jaarlijks terugkerende Ouder-Kind Project is ontstaan. Ieder jaar bedenken wij een langlopend project op een aantal van de AZC's waar wij vertegen-woordigd zijn, waar een ontwerper of kunstenaar samen met ouders en kinderen een kunstwerk maken. De kunstenaar laat zich inspireren door de plek en de deel-nemers en na een paar maanden ontstaat er een kunstvoorwerp wat gezamenlijk vervaardigd is. Het idee hierachter is het centrale idee achter de Vrolijkheid; de bewoners even uit hun dagelijkse realiteit

"En dan moet je het een dag laten drogen en dan gingen we het verven en dan heb je kunst"

halen en hen aan de hand van kunst een creatieve bubbel te bieden. Extra doel-stelling bij het Ouder-Kind Project is om vaders en moeders samen met hun kind creatief te laten zijn. Samen iets maken schept altijd een band en heeft veelal een positieve herinnering tot gevolg. Hoe leuk is het als je erachter komt dat jij eigenlijk beter kan tekenen dan je vader, of dat je een onontdekt talent van je kind naar boven ziet komen?

Omdat de Vrolijkheid op iedere locatie een ander soort ruimte voor handen krijgt is het soms moeilijk om een creatieve en uitnodigende uitstraling voor onze ateliers te creëren. Terwijl we dit natuurlijk wel heel erg belangrijk vinden. Of je nou in ons atelier in Katwijk staat, wat een oude luchtmacht kazerne is, of in Overloon, een voormalig jeugddetentie complex, de creativiteit moet gelijk in het oog spring-gen. Het was met deze intentie dat we in 2019 elf ontwerpers benaderd hebben om samen met de bewoners op elf verschil-lende AZC's een Kunst Kabinet te creëren. We wilden de ontwerpers, de ouders en de kinderen zo min mogelijk beperkingen opleggen. Na drie maanden van intensief samenwerken was het alleen de bedoeling dat er een meubel in het atelier zou staan wat ruimte bood om kunstwerken ten toon te stellen.

Iedere ruimte brengt zijn eigen energie met zich mee en geen deelnemer, jong of oud, is hetzelfde. Er zijn dan ook elf enorm uiteenlopende kunstkabinetten gemaakt. De een subtiel en bescheiden, de ander uitbundig en niet te missen. In de maanden na de voltooiing zijn er op ieder deelne-mend AZC's vervolgworkshops georga-niseerd om direct werk te creëren wat in de gloednieuwe kabinetten geëxposeerd kon worden. Ook deze workshops liepen uiteraard weer enorm uiteen, omdat ieder kabinet weer nieuwe inspiratie bood aan de coördinatoren en kunstenaars die een workshop kwamen geven. Een ambitieus project als dit gaat natuurlijk altijd een beetje met vallen en opstaan en het heeft onze ontwerpers soms tot het uiterste uitgedaagd. Uiteindelijk zijn we ontzettend trots op de eindresultaten en dat vieren wij met dit boek: Het Kunst Kabinet.

Draaiende Tempels

Azc Overloon

“Alles wat je op zo’n bewegend plateau exposeert, wordt gelijk wat bijzonderder”

Karel van Eijk

Beeldend kunstenaar Karel van Eijk maakt meestal kunst die beweegt en geluid maakt. Zo zou het kunstkabinet dat hij voor azc Overloon in gedachten had, bewegen en zacht ratelen. Een bron van inspiratie voor dit meubel waren de draaiende schijven van het televisieprogramma *‘Tussen Kunst en Kitsch’*. *“Alles wat je op zo’n bewegend plateau exposeert, wordt gelijk wat bijzonderder. Een object kan van alle kanten bekeken worden.”* Met een maquette in een speciale kartonnen koffer ging Karel op zoek naar deelnemers. De maquette hoefde nauwelijks de koffer uit, het idee op zich sprak de bewoners al genoeg aan. Binnen de kortste keren had Karel een trouwe groep mensen om zich heen verzameld.

Het idee was om een kabinet te ontwerpen met verschillende bewegende expositie ‘tempeltjes’. Waar de plateaus geplaatst zouden worden en hoe ze zouden bewegen was het werk van Karel. Het ontwerp van de tempeltjes zelf werd volledig aan de bewoners overgelaten. Alleen het idee om een tempeltje van lolly’s te maken paste niet helemaal in het concept. Uiteindelijk is het een eclectisch meubel geworden dat rustgevend ratelt. Langzaam roteren alle tempeltjes van het kabinet, terwijl ze de kunstwerken van alle kanten presenteren. Alles viel op zijn plek toen Karel de stekker in het stopcontact stopte en alles begon te draaien. In eerste instantie draaide de schijven nog iets te snel, maar na een paar kleine aanpassingen draaiden ze perfect en was het meubel klaar voor de show.

“Dus nu kan ik
ook kunst maken?!”

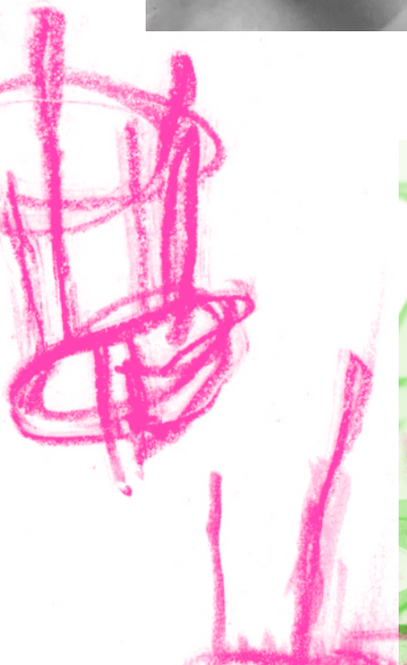

Spoetnik

AZC Almere

“Samen van een draad meer draden maken”

Caroline Evers

“Samen van een draad meer draden maken,” was de intentie van beeldend kunstenaar Caroline Evers voor ze in azc Almere aan de slag ging. Breiwerk is een techniek die Caroline tot in de puntjes beheerst. Wol is een materiaal dat veel in haar werk terugkomt en het basismateriaal van het Almeerse kunstkabinet. De draden die zij gebruikt symboliseren verbinding. In eerste instantie moest het kabinet een podium worden met een huisje van wol erop waar de kinderen elkaar geheimen konden vertellen. Nog voor het concept helemaal af was, werd al met dikke wol draden gebreid. Hiervoor gebruikte Caroline haar *spoetnik-punnikmachine*. Een kartonnen koker met vier houten pijlertjes eraan vast getaped, waardoor het op een spoetnik-raket lijkt. Vlecht dikke wol op een specifieke manier om de pijlers en je krijgt een dikke wollen draad. Dit bleek een activiteit waar jong en oud in volledige rust en concentratie mee bezig kon zijn. Aboutaleb, een jonge man uit Somalië, was zo enthousiast dat hij zijn eigen spoetnik-punnikmachine mee naar huis kreeg om ook buiten de workshops aan zijn draad te werken. Het eindresultaat? Een gepunnikte draad van maar liefst 75 meter! Het geheimenhuisje groeide tijdens de workshops uit tot een conventioneler ontwerp van een kast. Alleen zijn de planken en afscheidingen van dit kabinet niet van hout, maar van de gepunnikte draden. Ook worden de raamwerken opgevuld door uitdagende breipatronen, vervaardigd door de oudere deelnemers. De kast kan van beide kanten door wollen deuren geopend of gesloten worden. Op deze manier kan de tentoonstelling van verschillende kanten bekeken worden. Het is een lichte en mobiele constructie geworden, waar iedere deelnemer zijn of haar onderdeel aan kan wijzen aan de hand van het specifieke breipatroon. Aboutalebs lange draad is de gehaakte bodem ‘plank’ van het kabinet. Gedurende het proces ontstond een prachtige connectie tussen de begeleiders, de kinderen en de ouders, mede dankzij het ultieme breigereedschap: de *spoetnik-punnikmachine*.

“Ik ken die knoop. Die kan mijn oma ook, alleen doet ze het anders”

ABC

Sierraam

Azc Burgurn

Bert Feddema

Beeldend kunstenaar Bert Feddema verwerkt vaak meubels in zijn kunstinstallaties. Hij gebruikt deze meubelstukken om de kijker een houvast te geven binnen zijn vervreemdende installaties. *"Meubels zijn bijna altijd functionele voorwerpen die mensen helpen met iets en dus houvast geven."* Zijn eerste concept voor het kabinet was op deze visie gegrond en moest een combinatie van meubelstukken uit verschillende culturen worden. Omdat het atelier in Burgum geregeld van locatie moet veranderen werd er voor een mobiel meubel gekozen, die naast als tentoonstellingsmeubel ook als *roomdivider* kon dienen. Het eerste concept veranderde al snel, maar het idee om een sierraamwerk te maken hield stand.

De deelnemers waren verantwoordelijk voor het decoreren van de sierraamwerken. Met een soldeerbout liet Bert de deelnemers hun ontwerpen in hout branden. *"De tekeningen werden als het ware in het hout getatoeëerd."* Als thema voor de te 'tatoeëren' patronen, kozen de deelnemers voor insecten, een diersoort die floreert in haar veelvoud aan vormen. Uiteraard ging het inbranden van deze vormen niet zonder slag of stoot. Brandmerken is tamelijk definitief en een foutje is niet uitwisbaar. Deze schoonheidsfoutjes werden door het besluit om de restruimte te verwijderen corrigeerbaar, zonder dat het oorspronkelijke ontwerp werd aangetast. Bovendien kreeg het sierraamwerk hierdoor een meer open karakter. Het kabinet in Burgum is door het hele team, ontwerper, ouders en kinderen samen gemaakt. Zelfs toen Bert het meubel in een nabijgelegen werkplaats monteerde, waren een aantal deelnemers getuige en riepen hier en daar nog een aanwijzing.

"De tekeningen werden als het ware in het hout getatoeëerd"

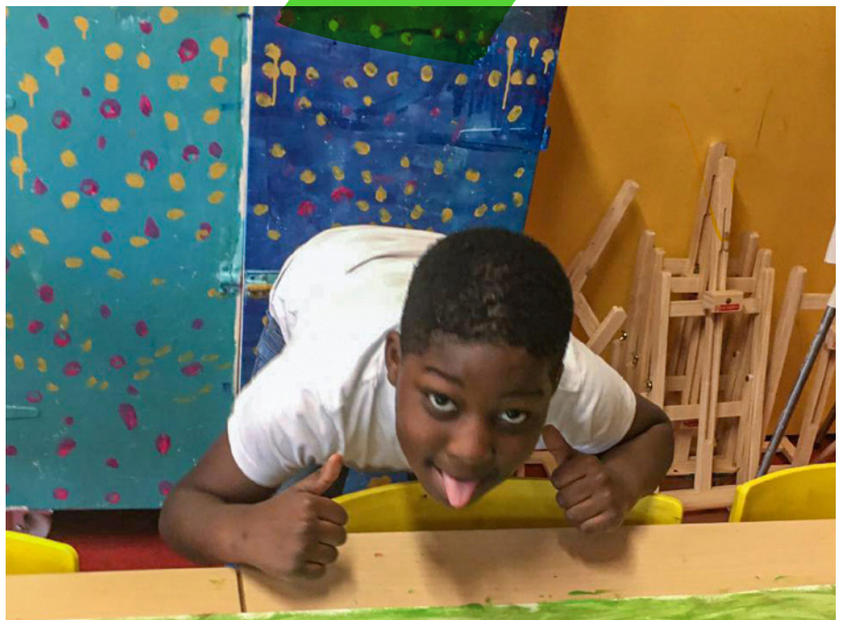

“In mijn nieuwe huis ga ik
een bureautje zetten waar
ik kunst aan kan maken”

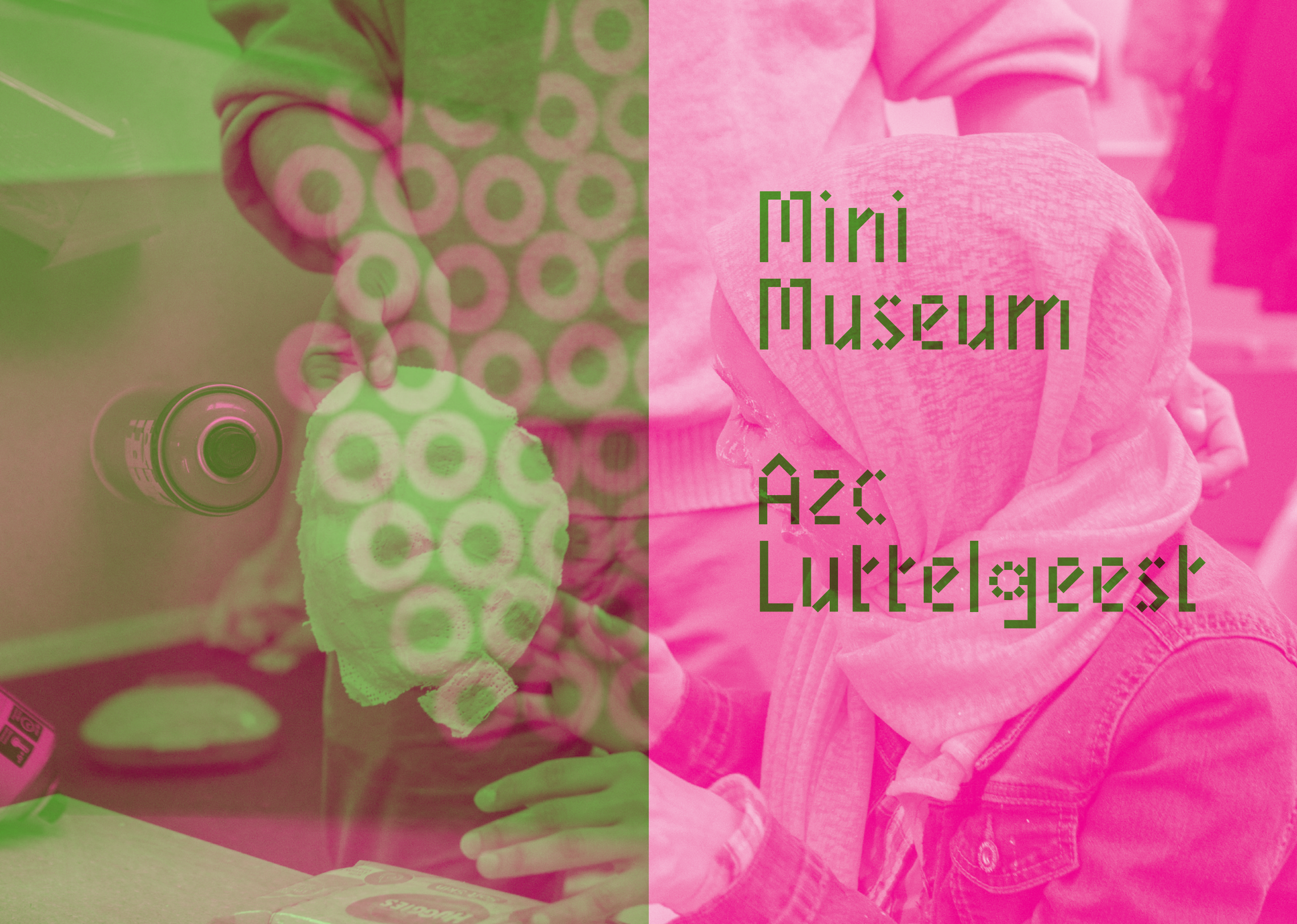

Mini Museum

AZC Luttelgeest

“Het is een meubel geworden dat de ruimte een nieuwe plek en energie geeft”

Sohrab Bayat

Toen beeldend kunstenaar Sohrab Bayat het atelier in Luttelgeest binnenkwam sprong één hoek van de ruimte hem gelijk in het oog. Het is een opvallende plek achterin de mooie, grote ruimte, maar desondanks een hoek die moeilijk een functie toe te bedelen valt. Het is er te donker voor een werktafel, te hoekig voor een mooi wandmeubel, maar te ruim om niets mee te doen. Het was deze ‘dode’ hoek waar Sohrab samen met de bewoners een expositiemeubel visualiseerde. Al snel kwam de werktitel “Mini Museum” naar boven. Er werd besloten om een kabinet te ontwerpen waar op verschillende hoogtes verschillende kunstwerken geëxposeerd konden worden. Tijdens de drukbezochte workshops werd samengewerkt aan een podiumvormig meubel, met op iedere podiumtrede een expositieruimte. Het ontwerp van dit bouwwerk moest secuur uitgevoerd worden. Al snel had Sohrab een vast team van vaders, moeders en kinderen die iedere week klaar stonden om aan de constructie te werken. Toen de constructie af was moest nog een kleurenschema voor het kabinet bedacht worden. Uiteindelijk zorgt de diepzwarte achtergrond ervoor dat iedere lichtgekleurde podiumtrede eruit springt en alle aandacht vraagt voor de te exposeren werken. Het is een meubel geworden dat de ruimte een nieuwe plek en energie geeft. Direct bij binnenkomst confronteert het meubel de kijker met wat er op dat moment geëxposeerd wordt.
Zo is het Mini Museum een verrijking van het atelier.

“Wat is het?”
“Ik weet het niet...”
“Tuurlijk wel! Het is een museum!”

Kabinet op zijn Kop

Azc Utrecht

“Laten we de wereld eens lekker op zijn kop zetten!”

Bruno Filho

“Laten we de wereld eens lekker op zijn kop zetten!”, was de insteek van beeldend kunstenaar Edson Bruno Filho. Zijn kunst manifesteert zich overwegend in schilderijen en sculpturen. Bij zijn sculpturen is papier-maché een veelgebruikte vorm en dit materiaal nam hij mee naar azc Utrecht. Een kunstkabinet van gerecyclede producten met sierlijke rondingen van papier-maché, die de boel goed op zijn kop zet. De kast zelf zou op zijn kop komen te staan en de workshops moesten het gevoel geven alsof je in het wonderland van Alice terecht was gekomen waar alles mogelijk was. Bij iedere workshop nam Edson een ander deel van het kabinet mee waar iedereen dan de eigen fantasie op los kon laten. Op een dag kwam hij met vazen die normaal bovenop de kast staan en nu dus de poten vormden. Een andere dag waren juist de poten aan de beurt, die als decoratieve fantasiebeesten trots bovenop dit kabinet prijken.

Om de kast een duurzaam karakter te geven zorgde Edson bij de uiteindelijke montage voor genoeg versteviging. Het is een collage van verschillende onderdelen geworden, gemaakt door een veelvoud aan kunstenaars. Edson heeft tijdens het maakproces het meest genoten van de samenwerking met de deelnemers. *“De dag nadat het kabinet klaar was begon ik de samenwerking al te missen. De energie was zo goed en inspirerend dat ik het liefst gelijk weer een kabinet met de deelnemers wilde maken.”* Het mooiste was voor Edson het gevoel van met de hele groep volledig in het moment leven. Samen met de deelnemers een paar uur per week met fantasie de boel op zijn kop zetten. Met dat plezier en die creativiteit is een kabinet gecreëerd waar het plezier vanaf spat!

“Ik ben een echte ideeën bedenker”

SPORTWERELD 5
TOT EN MET ZONDAG | TV NPO1 | AD.NL WK-2018 | FACEBOOK.NL/SPORTWERELD
Balbezit
39
Dubbel van Deschamps?
Column
WILLEM VAN HANEGEM
Al die potentie zo weinig glans
mogelijkheid voor uitzonderlijke lichting topspelers

Toekomst Mobiliteit
BELG

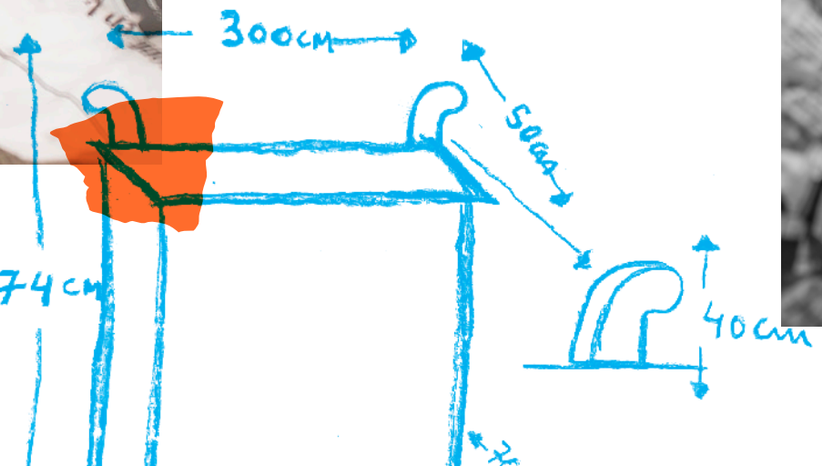
300cm
50cm
174cm
40cm

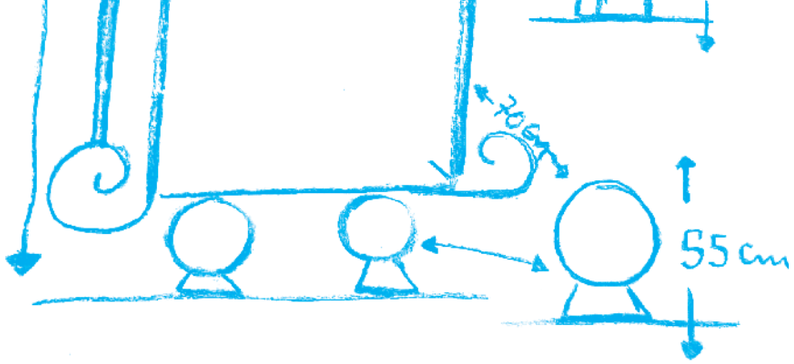

2ST: deur/paneel = 150cm x 154cm

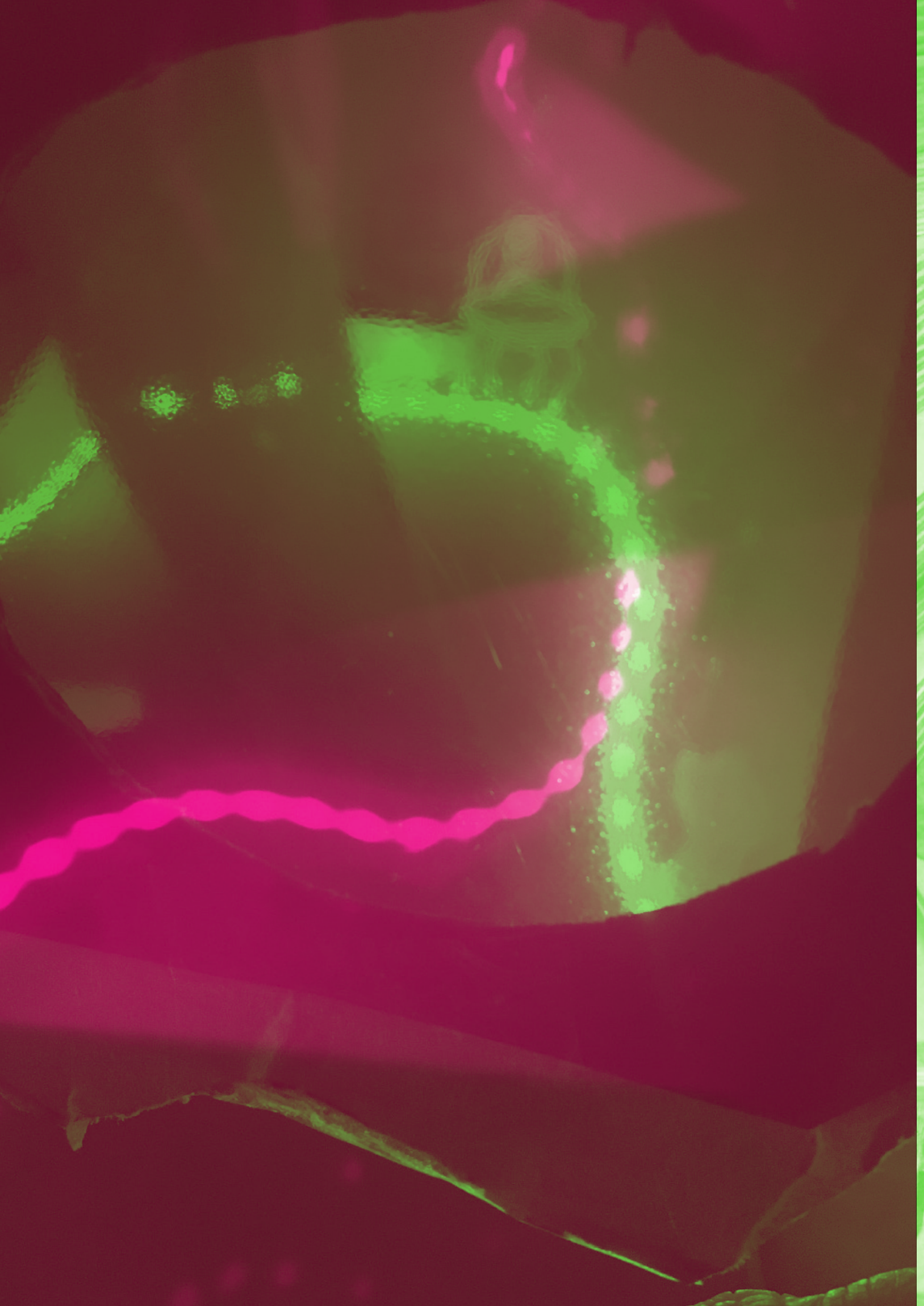

Druppels

Azc Katwijk

“Nu zweven er een astronaut, een ruimteraket en een buitenaards wezentje”

Jana Vukšić

In azc Katwijk gebruikt de Vrolijkheid een hele grote ruimte die voor een groot deel voor kinderen is ingericht. De oude directeurskamer achterin deze gigantische, oude kantine van voormalig Marinevliegkamp Valkenburg is bestemd voor de wat oudere jongeren. Het was deze ruimte waar ontwerpster Jana Vuksic haar kunstkabinet wilde situeren. Omdat dit geen grote ruimte is, kozen Jana en de deelnemers voor een kabinet met bescheiden afmetingen. Bij het ontwerp koos Jana niet voor de traditionele hoekige elementen van een kast, maar voor de natuurlijke vorm van een druppel. Dankzij de elegante en organische vormen past het kabinet feilloos in de ruimte. Door de rondingen van het kabinet blijft het rustig voor het oog en blijft het volwassen karakter van deze ruimte intact. Tegelijkertijd hebben de aan de muur bevestigde *“dauwdruppels”* toch het speelse en creatieve element dat voor de Vrolijkheid zo belangrijk is.

De van hout vervaardigde bogen zijn bespannen met vilt. Voordat het vilt om de bogen gespannen werd, is het houtwerk eerst meerdere keren in ecoline gedompeld. Op deze manier maakten de deelnemers kennis met een nieuwe kleurtechniek en werd tijdens dit proces voor een definitieve kleur gekozen. Steeds als een houten element in een kleur was gedompeld moest het even drogen. Dit gaf de tijd om te bepalen of de kleur met een nieuwe onderdompeling aangepast moest worden. Nadat al het houtwerk de juiste kleur had, werd besloten om motieven in de stof te stansen. Opnieuw bood de natuur de inspiratie en werden er, op basis van de sterrenbeelden van de deelnemers, sterrenformaties in het vilt gestanst. Daarna kon het kabinet aan de muur worden bevestigd, klaar om te exposeren. De eerste workshop die georganiseerd werd om het kabinet te vullen was een lichtkunst workshop genaamd Lichtreizigers. Onder begeleiding van kunstenaar Melissa Cruz werden een soort dia’s op de wand achter het kabinet geprojecteerd. Nu zweven er een astronaut, een ruimteraket, een buitenaards wezentje en nog vele andere lichtreizigers door het sterrenstelsel kabinet.

I BELIE-
VE I
CAN

“Ik wil een lichtkunstenaar, want ik vind mooi”

MALKREIDE

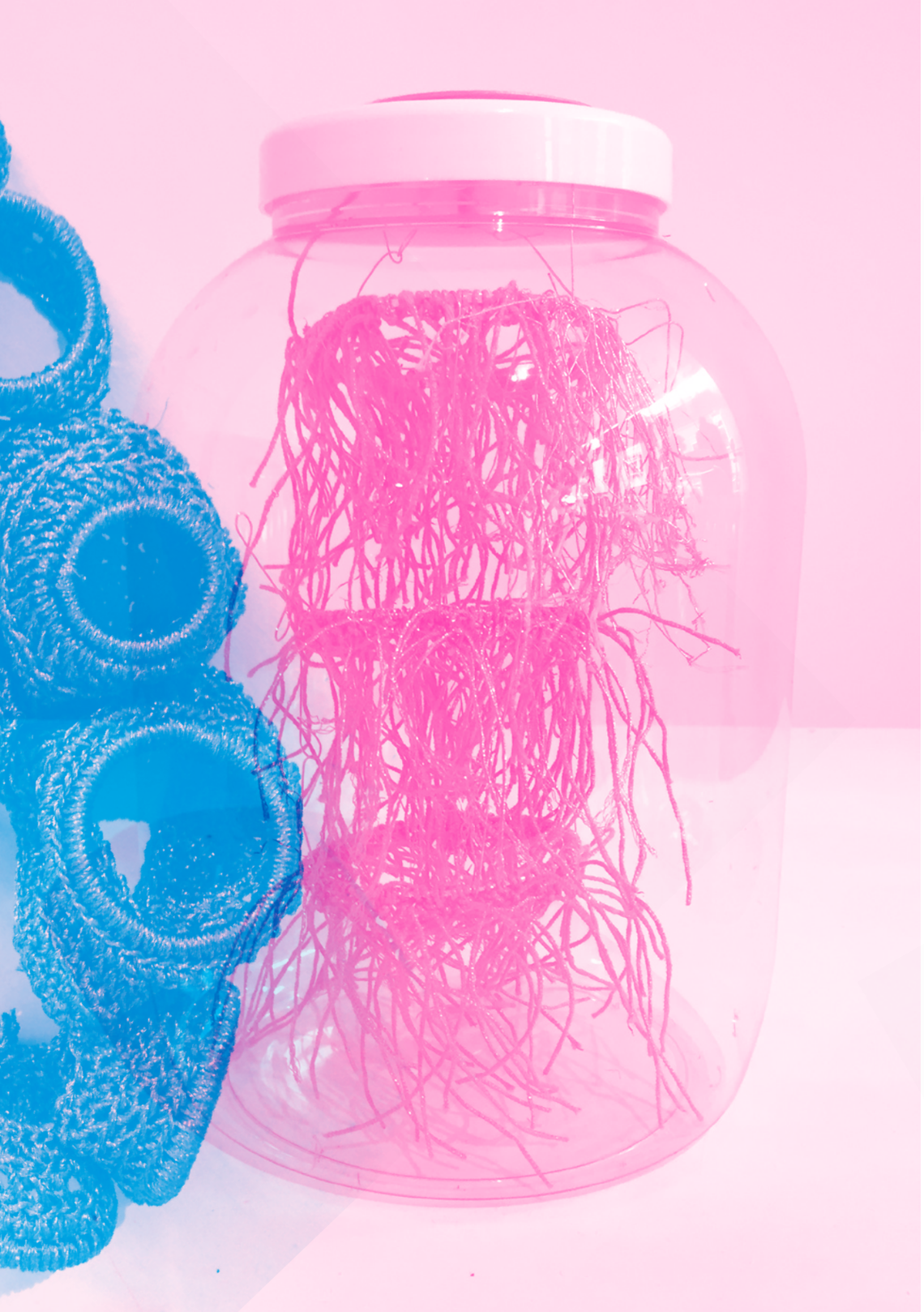

Labora-
torium

Azc
Almelo

“Het creatieve proces begint altijd met onderzoek”

Nick van Dijk

Een concept voor een kabinet ontwerpen samen met bewoners en hier de juiste plek voor vinden voelde voor decorontwerper Nick van Dijk als een groot experiment. Deze nieuwe, experimentele ervaring inspireerde Nick tot een concept gebaseerd op een idee van een laboratorium. Het creatieve proces begint altijd met onderzoek en vertoont overeenkomsten met de wetenschappelijke zoektochten die in laboratoria plaats vinden. Het experiment van Nick culmineerde uiteindelijk in een ontwerp waar een combinatie van hout, metaal, kunststof en glas een strak en toch speels geheel vormden. De laboratoriumkast vormde hierbij een duidelijke inspiratiebron.

Het ontwerp lijkt op het eerste gezicht een strakke designkast. Bij nadere inspectie vindt de oplettende kijker dat de potten, die als tentoonstellingsvitrines dienen, zowel van boven als van onder de planken in het kabinet zitten geschroefd. Het mooie van de potten is dat zij de toekomstig deelnemers uitdagen om kleine kunstwerken te maken die erin passen. Het is vaak beperking die tot extra inspiratie kan leiden. Het nodigt uit tot experimenten en zorgt voor nieuwe creatieve inzichten. De verwijzing naar het laboratorium lijkt hiermee full circle te zijn.

Als eerste tentoonstelling werd Caroline Evers (ontwerper van het kunstkabinet in Almere) uitgenodigd, om samen met de bewoners een gehaakt familiesieraad te maken van gouden draad. Onderdeel van de opdracht was dat de sieraden in de expositiepotten moesten passen. Het meubel is uiteindelijk in een vleugel terecht gekomen waar zowel bewoners als COA-medewerkers dagelijks langslopen. De komende maanden attendeert het meubel iedereen in azc Almelo op de familiesieraden van de bewoners.

“Een laboratorium is iets wat Einstein gebruikte om zijn uitvindingen te maken. Zo zijn stoelen uitgevonden en tafels en foto’s en voetbal”

Disco

Azc Drachten

“Disco en een kunstkabinet waren niet direct met elkaar verenigbaar”

Amir Komelizadeh

Nog voor Amir als interieurontwerper van Academie Minerva afstudeerde, had hij al een kleurrijk en functioneel kunstkabinet op zijn naam staan. Hij liet zich in eerste instantie door de kinderen inspireren die hem om een disco vroegen. Disco en een kunstkabinet waren niet direct met elkaar verenigbaar, maar Amir wilde wel iets met de kleuren doen. In verschillende workshops bedacht hij samen met de jonge deelnemers een manier om tot de kleurencompositie van het meubel te komen. Hij liet de jonge deelnemers spijkers in planken slaan waar vervolgens gekleurde katoenen draden tussen gespannen werden. Welke kleur waar moest komen mochten de deelnemers zelf bepalen.

Ondertussen ging hij met de ouders en oudere deelnemers aan de slag om een constructie te maken die aan de muur bevestigd kon worden. Tijdens dit maakproces ontstond een hechte vriendschap tussen Amir en de vaste groep bouwers die zich gevormd had. Toen de basis van het meubel af was werd het tijd om de verschillende ontwerpen van kleurencomposities uit te testen. Nadat een selectie was gemaakt van de mooiste kleurenpatronen, disco was nog steeds het codewoord, werden de lange katoenen draden tussen de planken gespannen. Het eindresultaat is een strak en kleurrijk wandmeubel dat veel expositieruimte biedt. De vriendschappen die gedurende het proces ontstonden leven nog steeds voort. Het was wel duidelijk wat er voor de feestelijke opening georganiseerd moest worden: een disco natuurlijk!

“Mama en ik verzamelen stenen, mogen die dan ook in die kunstkast?”

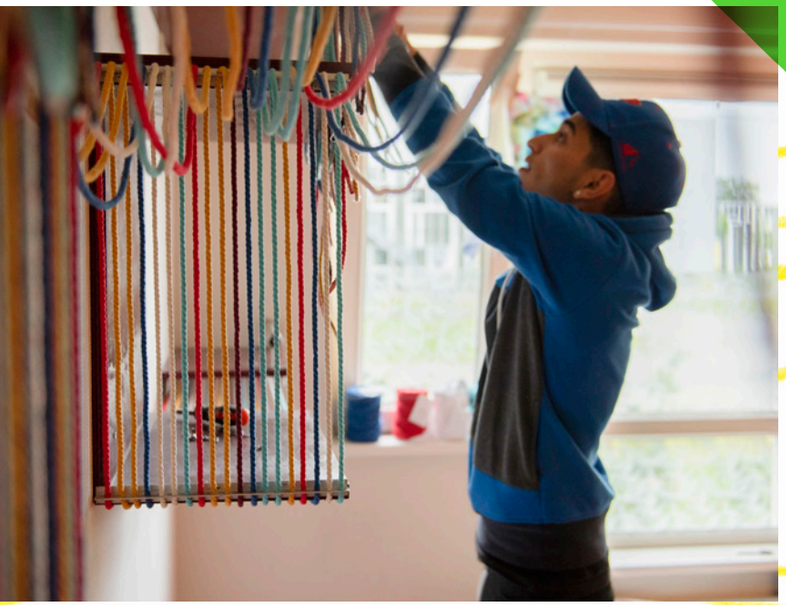

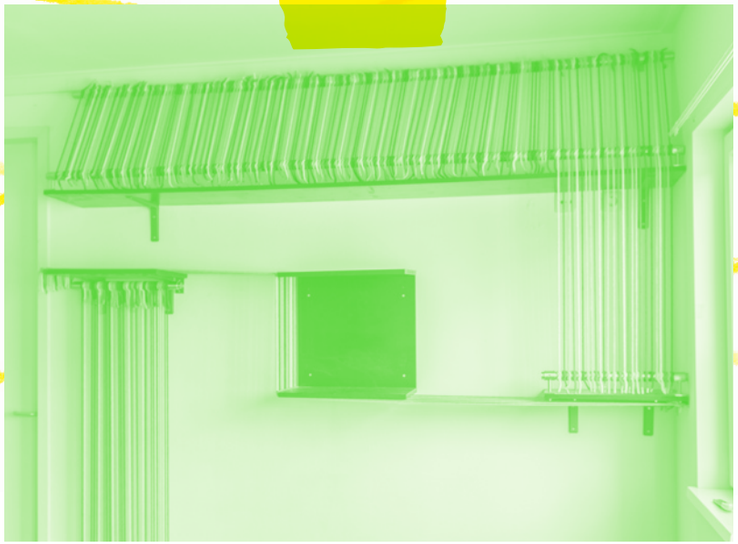

Beeldbuis / It's easy

AZC Cranendonck

“Het vereiste scherpte, vertrouwen, geduld, vastberadenheid, een zekere losheid en kalmte”

Pieter-Max Schultz

Na een reeks concepten, modellen en een op schaal gemaakte onderzeeboot, was er dan toch een ontwerp waar zowel beeldend kunstenaar Pieter-Max Schults als de bewoners hun ei bij kwijt konden. Het was belangrijk voor Pieter-Max dat de bewoners, ouders en kinderen, actief aan het kabinet mee konden werken. De jongste deelnemers leerden de beginselen van zagen, schuren, spijkers in hout slaan en losse elementen tot een geheel te lijmen. De oudere deelnemers werden uitgedaagd door het afwerken van wat moeilijker ontworpen vormen. “Easy,” schepten sommige van de deelnemers op. Zelfs de moeilijkste hoeken en ontwerpen konden de zelfverzekerde bouwers niet stuiten. Maandenlang heeft iedereen zich een slag in de rondte gewerkt om alle onderdelen van het kabinet te vervaardigen. *“Het vereiste scherpte, vertrouwen, geduld en vastberadenheid, een zekere losheid en kalmte,”* aldus Pieter-Max.

En toen moest het geheel nog in elkaar gezet worden op de aangewezen locatie voor het kabinet: het raam van de portiersloge. Als een soort ouderwetse televisie beeldbuis moest het kabinet direct bij binnenkomst de bezoekers van azc Cranendonck toestralen. De uiteindelijk montage van alle losse onderdelen was een hele uitdaging. Gelukkig had zich inmiddels een trouwe groep werkers om Pieter-Max heen gevormd en viel alles netjes op zijn plaats. Waar Pieter-Max in eerste instantie een modulair meubel in gedachten had, is het uiteindelijke meubel een klein museum geworden op een prominente plek in op het azc. En door het slimme ontwerp is het kabinet op vele verschillende manieren in te richten en te belichten. Nu kunnen alle resultaten van ieder toekomstig project op passende wijze tentoongesteld worden.

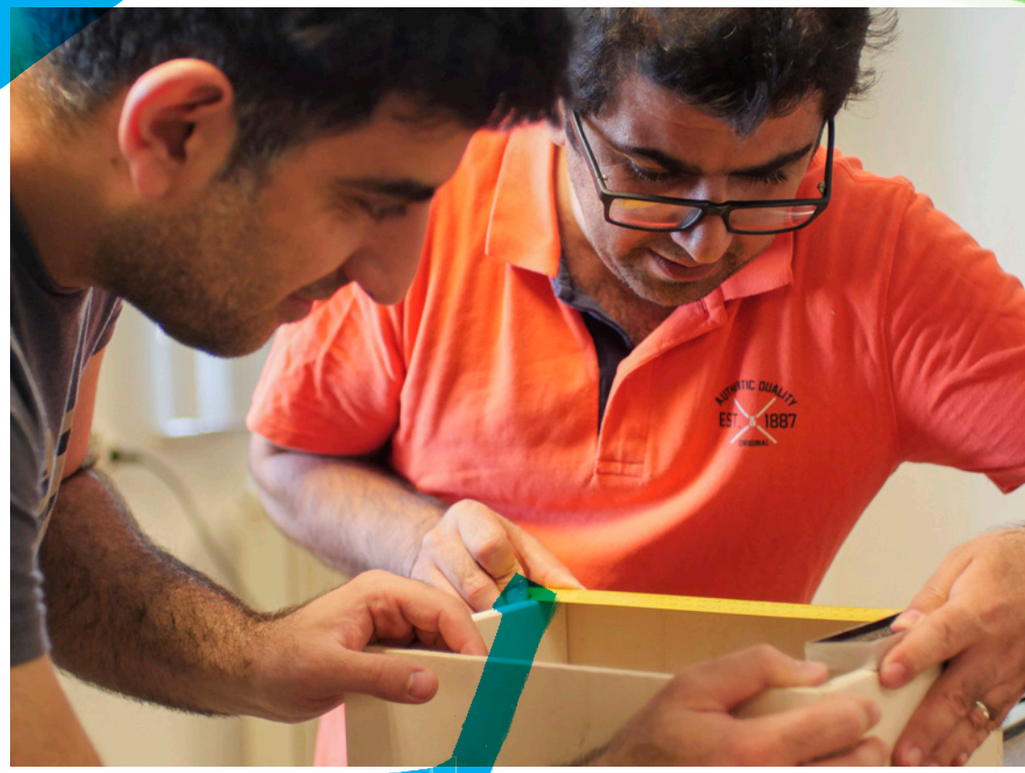
AUTHENTIC QUALITY
EST 1887

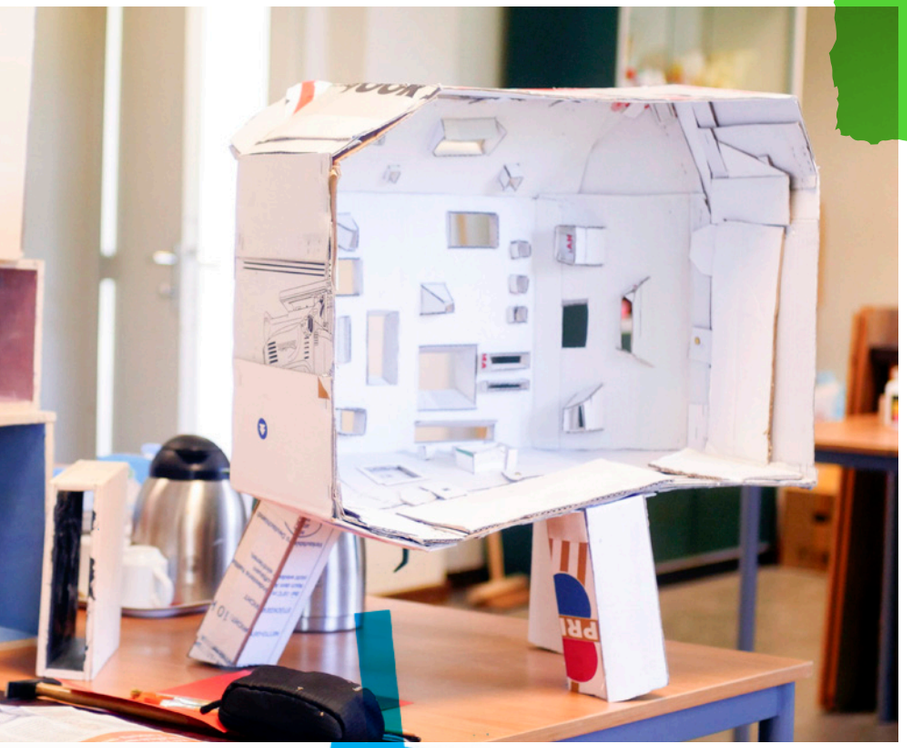

“En dan moest je het een dag laten drogen en dan gingen we het verven en dan heb je kunst”

THIS SIDE UP

Kleurspel

AZC Leersum

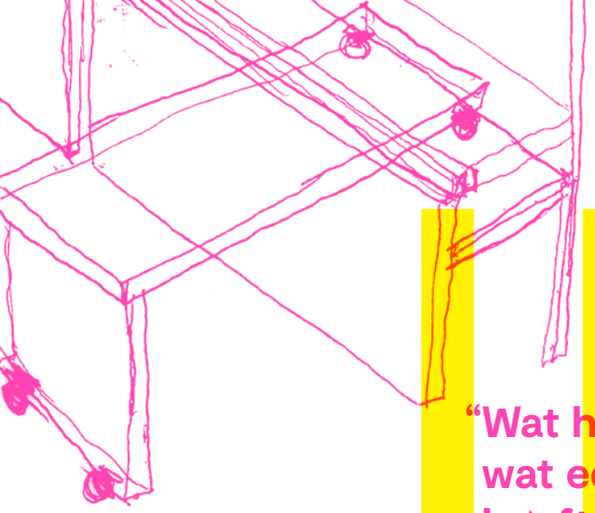

“Wat houtkleurig is zit vast, wat een gele of rode kleur heeft, is om mee te ‘spelen”

Dmitri Levin

Tijdens een eerste gesprek met de bewoners van azc Leersum werd een ding duidelijk voor architect Dmitri Levin. Een van de jongere deelnemers zei bloedserieus dat hij vooral ook met het kabinet moest kunnen spelen. Met deze informatie op zak ging Dmitri verder en stuitte op een ruimte die wel wat interactie en speelsheid kon gebruiken. Gebaseerd op signaalkleuren die het onderbewuste aandrijven, geel en rood, ontstond er een multifunctioneel kabinet. Geel wakkert onderbewust het creatieve deel van de hersenen aan, terwijl rood een activerend effect op de hersenen heeft. Voor het meubel geldt ook nog eens dat de gebruikte signaalkleuren aangeven welke onderdelen van het meubel beweeglijk zijn. Wat houtkleurig is zit vast, wat een gele of rode kleur heeft, is om mee te ‘spelen’. Deze kleurtheorie vindt onder andere zijn oorsprong in het Russisch constructivisme, waar Dmitri zich door heeft laten inspireren. Samen met de bewoners is hij tot een ontwerp gekomen dat zowel conceptueel sterk is, als een praktische en concrete functie heeft.

Het maakproces bleek een nieuwe uitdaging voor Dmitri. Dit keer bleef het namelijk niet bij het afleveren van een ontwerp, zoals normaal gesproken in de architectuur het geval is. Het uitvoerende deel moest Dmitiri nu ook voor zijn rekening nemen. Dit had een reeks nieuwe ervaringen en co-creatieve ideeën als gevolg. Iedereen van groot tot klein werkten mee aan dit meubel. De allerkleinste kinderen maakten maquettes om aan het concept bij de dragen en de oudere kinderen hielpen met het creëren en in elkaar zetten van de secuur uitgemeten vormen. Hoe verder het meubel vorderde, hoe meer de ruimte waarin het stond opleefde. Het meubel kan op zoveel verschillende manieren gebruikt worden dat het in menig atelier niet zou misstaan. Toen het meubel af was vonden de bewoners en begeleiders het zo mooi, dat ze het moeilijk vonden om het daadwerkelijk in gebruik te nemen. *“Maar dat komt zeker wel,”* merkt Dmitri op wanneer hij het hierover heeft, *“net als bij een gloednieuwe auto duurt het soms even voordat je het volledig in gebruik neemt.”*

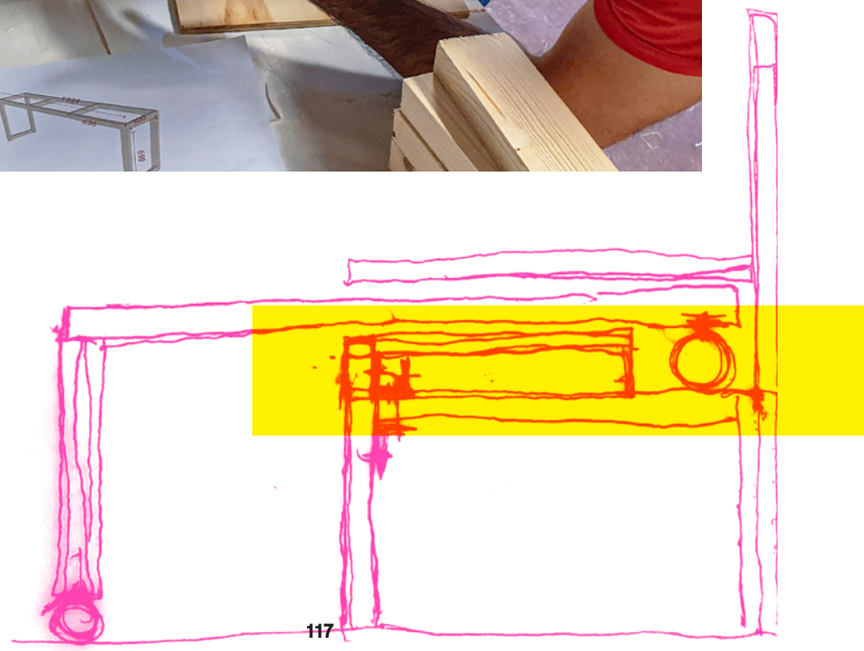

“Hier word ik echt blij van”

DG-85-LK

In de Knoop

Azc Middelburg

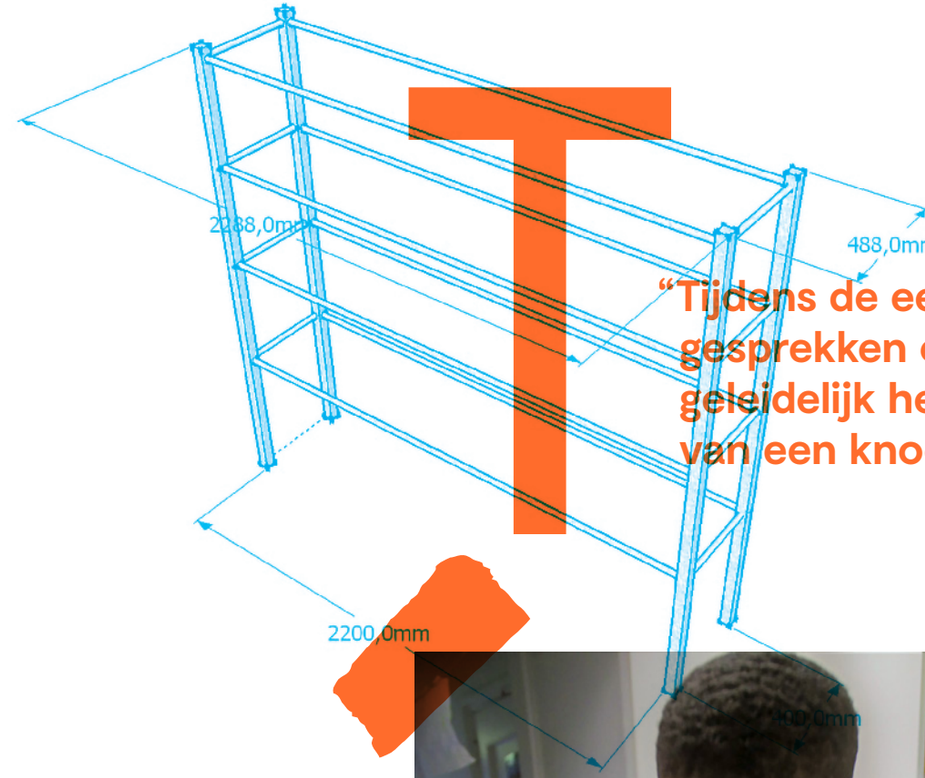

“Tijdens de eerste gesprekken ontstond geleidelijk het concept van een knoop”

Lana Mesić

Lana Mesic is fotograaf van beroep en haar werk heeft vaak een sterke conceptuele ondertoon. Tijdens haar eerste gesprekken met de bewoners van azc Middelburg, ontstond bij haar geleidelijk het concept van een knoop. De mensen die ze sprak zaten zonder uitzondering in een moeilijke situatie. Hun levens zaten, al dan niet tijdelijk, in de knoop. In eerste instantie was haar plan om mensen vanuit iedere cultuur een voor hen bekende knoop te laten leggen en vanuit daar het ontwerp verder te ontwikkelen. Ideeën en voornemens veranderen echter vaak wanneer deze zich met de realiteit van de situatie versmelten. Met meestal een beter eindresultaat als gevolg.

Uit de warrige levensfase waar de deelnemers zich in bevonden kwam de mythische *Gordiaanse knoop* als conceptuele metafoor naar boven. De onontwarbare knoop die heerschappij over Azië beloofde voor degene die deze toch kon ontknopen. Alexander de Grote tartte de Goden door de knoop met zijn zwaard in tweeën te hakken. Een dergelijke oplossing voor Lana’s kabinet was wat minder toepasbaar, maar de Gordiaanse knoop als inspiratiebron en symbool voelde gepast. Het resultaat is een mooi functioneel meubel dat met sierlijke draden en decoratieve knopen haar boodschap deelt. Tegelijkertijd stelt het alle toekomstige bewoners van azc Middelburg in staat hun gemaakte werk ten toon te stellen. Een mooi detail van het kabinet is dat de totale lengte van het gebruikte touw correspondeert met de afstand tussen een van de eerste ‘toegangspoorten’ tot Europa in Italië, tot aan azc Middelburg. Zo is de kast een prachtige parabel geworden van de levens van de bewoners waarvoor het meubel bestemd is.

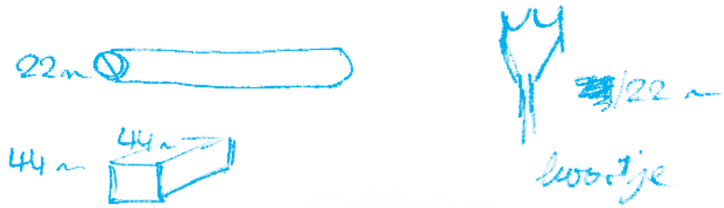

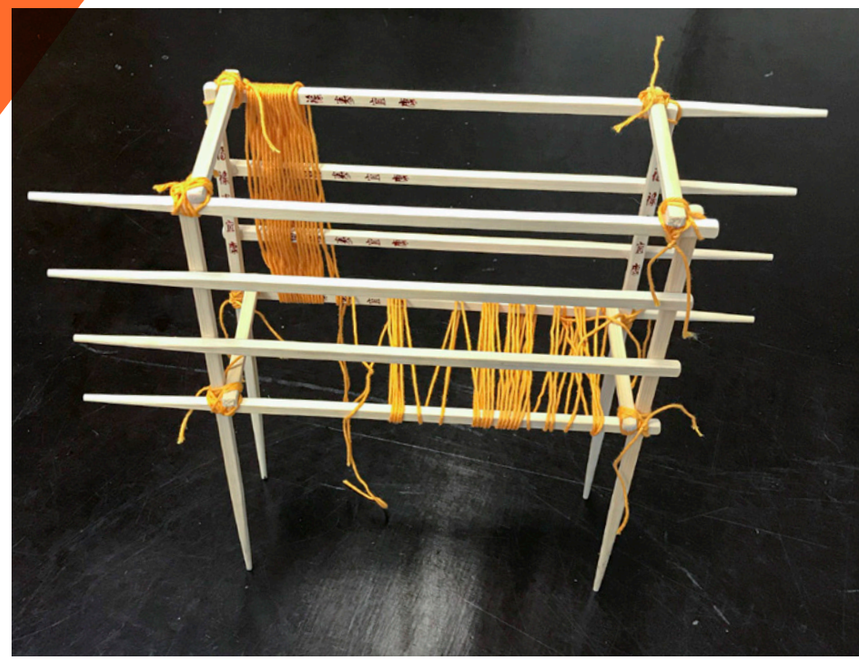

“Mijn papa en ik kunnen goed dingen in elkaar zetten, je mag zeggen wat je wilt en wij maken het”

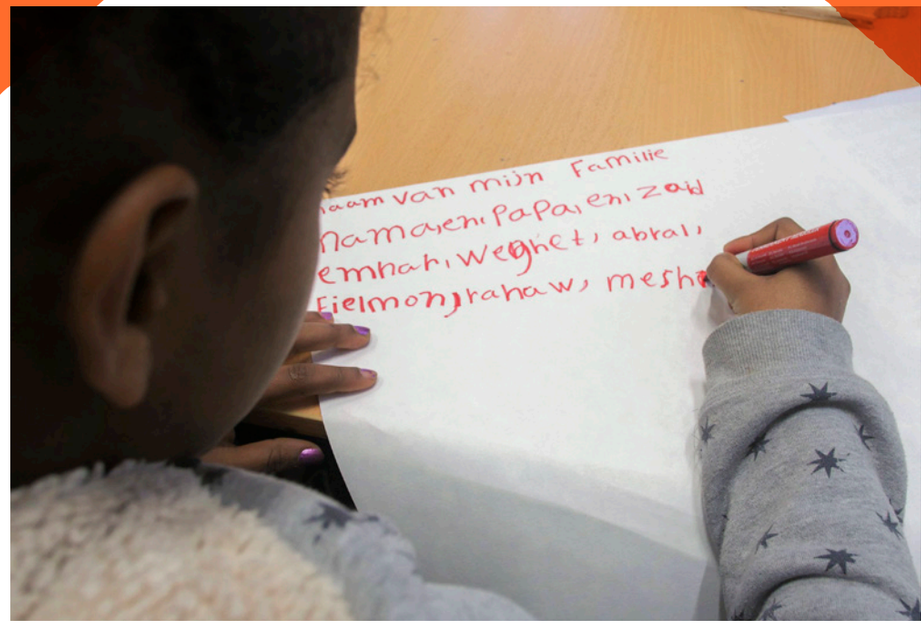
naam van mijn Familie
Mamajen, Papajen, zoW
emhah, weghet, abtal,
Fielmonj, rahaw, mesha

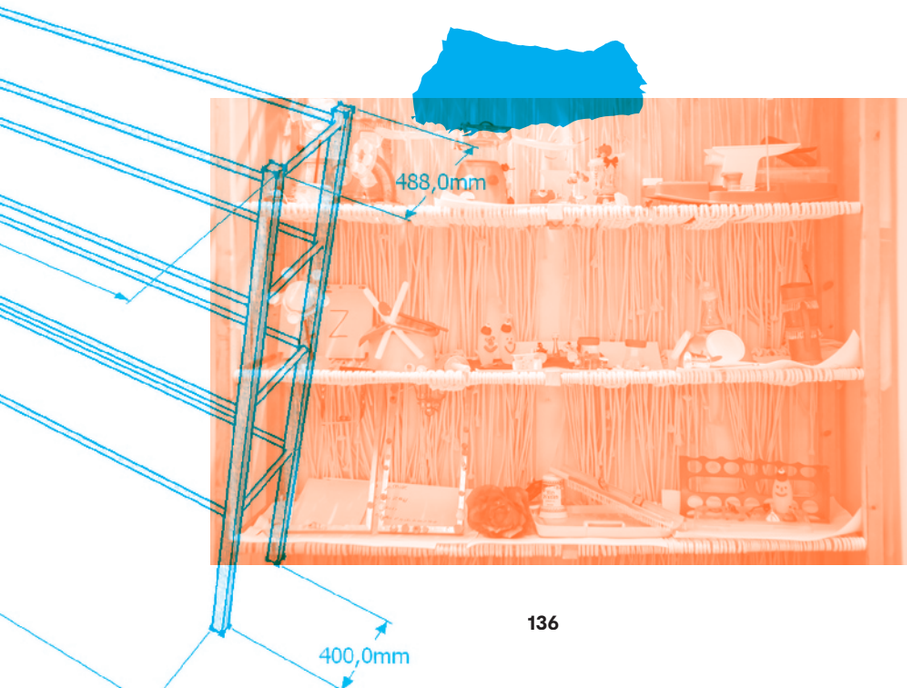
488,0mm
400,0mm

nee
wand
het is je
eigen
mening

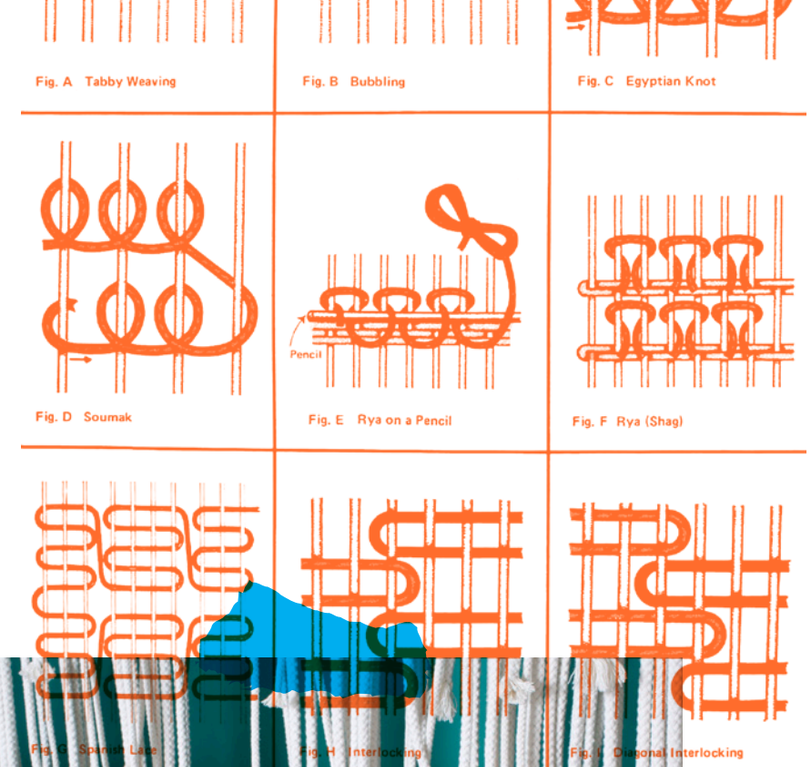
Fig. A Tabby Weaving
Fig. B Bubbling
Fig. C Egyptian Knot
Fig. D Soumak
Pencil
Fig. E Rya on a Pencil
Fig. F Rya (Shag)
Fig. G Sparse Lace
Fig. H Interlocking
Fig. I Diagonal Interlocking

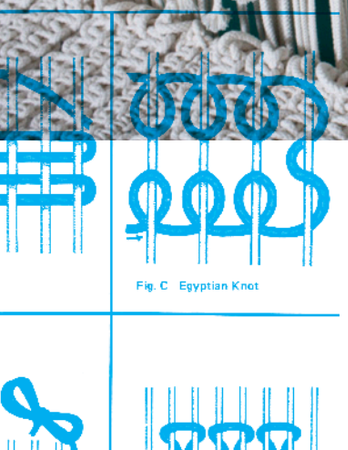
Fig. C Egyptian Knot

006
Karel van Eijk

018
Carolien Evers

034
Bert Feddema

042
Sohrab Bayat

050
Bruno Filho

066
Jana Vukšić

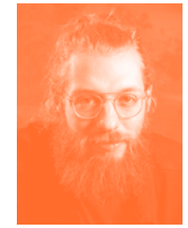

082
Nick van Dijk

092
Amir Komelizadeh

102
Pieter-Max Schultz

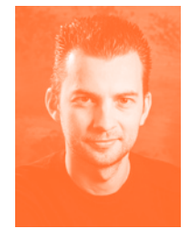

114
Dmitri Levin

130
Lana Mesić

Mede mogelijk gemaakt door

Colofon

Kunstkabinet kwam tot stand als onderdeel van de Ouder-Kind en NEST projecten. Het werd mede mogelijk gemaakt door Adessium, AMIF (Asiel, Migratie en Integratiefonds), BNG Cultuurfonds, COA (Centraal Orgaan opvang asielzoekers), Nationale Postcode Loterij, Prins Bernhard Cultuurfonds en Stichting Kinderpostzegels.

Met speciale dank aan

Alphons ter Avest die de ontwerpers heeft geïnspireerd en begeleid; alle betrokken bewoners van azc Almere, Burgum, Drachten, Katwijk, Middelburg, Overloon, Almelo, Leersum, Utrecht, Cranendonck, Luttelgeest; alle vrijwilligers, workshopbegeleiders en andere medewerkers van de Vrolijkheid.

Publicatie

Verhalen
David Henrichs

Redactie verhalen
Mirte Hartland

Fotografie
Aziz Azizzada, Masood Banozadeh, Petra Katanić, Katerina Plevkova, Pedram Razani, Lina Hamer en alle bewoners en programmacoördinatoren die foto's hebben gemaakt.

Vormgeving
Daniël Maarleveld

Copyright

Copyright Stichting de Vrolijkheid, 2020

Stichting de Vrolijkheid
Rigakade 16
1013 BC Amsterdam
Telefoon 020 6273287

info@vrolijkheid.nl
www.vrolijkheid.nl